

Interkulturell kommunikasjon i allmennpraksis

ARTIKKEL

DYREGROV K

Sammendrag

Målet for undersøkelsen var å belyse det kommunikative møtet mellom allmennpraktiserende leger og innvandrere fra den tredje verden fra en sosiologisk synsvinkel. 15 leger og ti innvandrere ble intervjuet i åpne, ustrukturerte intervjuer. Sammen med korte informasjonsskjemaer utgjorde dette datamaterialet. Frekvensopptellinger ble gjort på spørreskjemaene, og intervjuene ble transkribert og analysert.

Vanskene med å skape en reell intersubjektivitet ble poengtert både fra innvandrerne og legene. Legene opplevde at misforståelser til tider kunne være et alvorlig hinder for adekvat behandling. Traumatisk bakgrunn eller psykosomatiske plager blir nevnt som spesielt vanskelige områder. Problemene syntes å ha basis i ulik institusjonell, kulturell og språklig bakgrunn som følge av at innvandrere og leger var sosialisert til ulike kulturer. Det verbale og det ikke-verbale budskapet ble ofte formidlet på måter som var fremmede for partene eller som de ikke forstod hverandres dimensjonering av. Ulike tankemodeller og språk bidro til vanskene. Likhetsstrekk med hensyn til hvordan legerollen og pasientrollen var institusjonalisert, bidro til brobygging.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no